

Jiří Orten: Louka

Je ještě mladá. Sotva ví.
A zatím jenom zelená se.
Chci jít za ní. Do trávy
si tiše lehnout, mít ji zase.

Proč ale není? Studí to,
jako by louka zkameněla.
Ó, kde je steh, jímž zašito?
Kde tón, jímž naposledy zněla?

Někdo se pase, někdo smí.
Jdu obloukem, už na okraji.
Prohraná láska, nehroz mi!
K čemusi pevnějšímu zraji.

(12. 12. 1940)